

32 Я Ѧ смокѡвница та се надчѣте на притча та: когѣто вече вѣйки те и стѣнатѣ мѣды, и листѣ та и проникинатѣ, зѣйте, защѡ ѣ близѣ жѣтва та.

33 Такѡ и вше, когѣто видите сѣчки те тѣа, зѣйте, че ѣ близѣ при вратѣ та.

34 Извѣстнѡ ви говоримѣ: не че да прѣйде тѡа рѡдѣ, доклѣ не кѣдатѣ сѣчки те тѣа.

35 Небѡ то и землѣ та че прѣйдатѣ: а мой те словеса не шѣтѣ да прѣйдатѣ.

36 Я за ѡнѡи дѣнь и часѣ никои не зѣае, нито аггѣли те некѣсни, тѡкмѡ ѡтецѣ мой самѣ.

37 И какѡто ѣ бшлѡ вѣ дни те Иѡеви: такѣ че да кѣде и дохѡжданѣ то на Ѧна человекѣскаѡ.

38 Защѡто какѡто кѣха вѣ дни те ѡнѣа предѣ потѡпатѣ, пѣдѣха и пѣха, и жѣнахасе, и за мѣжѣ ѡиваха, до ѡнѣи дѣнь, вѣ който вѣлѣзе Иѡе вѣ ковчѣгатѣ:

39 И не раздѣкѣха, доидѣ вода та и вдигнѣ сѣчки те: такѣ че да кѣде и дохѡжданѣ то на-Ѧна человекѣскаѡ.

40 Тогѣва двѣа че да кѣдатѣ на нѣва та: ѣдинѡ се зѣма, а дрѣго се ѡстаѣа.

41 Двѣ че да мѣлатѣ вѣ

воденица та: ѣднѣ та се зѣма, а дрѣга та се ѡстаѣа.

42 Ѧтѡйте, прочѣе кѣдѣни, защѡто не зѣае, вѣ кой часѣ че доидѣ Господѣ вѣшѣ.

43 Я товѣ зѣйте, защѡ ако кѣ зѣалѣхъ господѣро на-кѣща та вѣ коѣ стража (прѣзѣ ношѣ тѣа) че доидѣ ханѣтнѡ, стоѣлѣхъ кѣ вѣденѣ, и не кѣ далѣ да мѣ подкѡпатѣ кѣща та.

44 Зарадѣ товѣ и вше кѣдѣте гѡтѡви: че вѣ който часѣ не мѣслите, Ѧинѣ человекѣскѣи че да доидѣ.

45 Кѡи ѣ прочѣе ѡнѡи вѣрнѡ слѣга и мѣдрѡ, когѡто ѣ поставѣлѣхъ господѣро мѣ надѣ слѣги те си домѣшни, да имѣ дѣва пѣтѣе то на вѣеме то имѣ:

46 Блаженѣ ѣ ѡнѡи слѣга, когѡто, кѣто доидѣ господѣро мѣ, че го намѣри че прѣви такѣ.

47 Воистина ви говоримѣ: че надѣ сѣчкѡто си имѣнѣ че да го поставѣи

48 Ако ли речѣ зѣий слѣга вѣ сѣрдѣе то си: господѣро ми че се забѣви да доидѣ:

49 И начѣе да кѣе сослѣжитѣли те си, и да пѣдѣ и пѣсѣ пѣлѣницѣ те:

50 Че доидѣ господѣро на-ѡнѣи слѣга вѣ ѣдинѣ дѣнь, вѣ който се тѡи не надѣе, и вѣ часѣ, вѣ който тѡи не зѣае.